

בתי המשפט

005723/03 תק		בית משפט לתביעות קטנות ת"א	
13/11/2003		כב' השופט הראל יחזקאל	
תאריך:		בפני:	

בעניין:

1. לאלין אלאונורה
2. אדוארד שוסטר

התובעים

נגד

הנתבעות

1. מלון שלום [אילת] בע"מ
2. שמוליק רובין תירות בע"מ

פסק-דין

1. התובעים, בני זוג, הגישו כנגד הנתבעות תביעה על סך של 15,440 ₪. הנתבעת מס' 1 חברה בע"מ הינה בעלים של רשת בתי מלון ובין היתר הינה בעלים של מלון פלאזה בטבריה [להלן: "המלון"].
הנתבעת מס' 2, חברה בע"מ, הינה בעלים של סוכנות נסיעות [להלן: "הסוכנות"].
2. נשוא התביעה היו פיצוי בגין סירוב הנתבעות לכבד הזמנת התובעים למלון והחזר התשלום ששולם על ידם בגין ההזמנה.
העידו בפני: התובע, נציג המלון, מנהל הסוכנות ועובדת הסוכנות [להלן: "אנה"].
לאחר ששמעתי את טענות הצדדים, עדויותיהם, ועיינתי בראיותיהם, הגעתי לעובדות ולמסקנות כמפורט להלן.
3. ביום 10.12.02, פנתה התובעת לאנה בבקשה להזמין נופש בן 3 לילות במלון בטבריה. אנה הציעה לתובעת נופש במלון וזאת לתקופה 01 - 04 בינואר 2003. התובעת נענתה להצעה ושילמה התובעת לסוכנות סך של 1,400 ₪.
ביום 31.12.02, התקשרה אנה לתובעת והודיעה לה כי נמסר לה על ידי המלון, כי ביום 01.01.03 לא יפתח המלון את שעריו לאורחים מאחר ואיש, למעט התובעים, לא הזמין נופש במלון. כן נמסר ע"י אנה כי בשני הלילות הנותרים הוזמנו מרבית חדרי המלון על ידי יהודים חרדים אשר שהותם של התובעים ביחד עימם לא תתאים לאווירה שתשרור במלון באותו מועד.
אנה הוסיפה וסיפרה לתובעת כי במקום אירוח במלון יתארחו התובעים במלון נהר הירדן, שהינו מלון ברמה גבוהה יותר מהמלון, וכל זאת בלא תוספת תשלום.
בתגובה טרקה אנה את הטלפון וסירבה להמשיך ולשוחח עם אנה.
זמן קצר לאחר מכן התקשר התובע טלפונית לאנה וזו שבה ודיווחה לו על אשר נמסר לה על ידי המלון.

התובע הודיע לאנה כי הוא עומד על ביצוע ההזמנה וכי בכוונתו ובכוונת התובע להגיע למלון במועד שנקבע. תוך כדי השיחה שהתקיימה בין אנה לתובע, התקשרה אנה למלון והודיעה לו על סירובם של התובעים לעבור למלון אחר.

בתגובה, נמסר לאנה כי באם התובעים יגיעו למלון, הם יופנו למלון נהר הירדן שהינו כאמור מלון ברמה טובה יותר וכל זאת בלא כל תוספת תשלום.

4. ביום 01.01.03 התייצבו התובעים במלון אולם עובד המלון סירב לקבלם למלון וביקש להפנותם למלון נהר הירדן, אולם התובעים סרבו להצעתו ועזבו את המקום לאחר שמסר להם, עפ"י דרישתם אישור לסיבת סירובו לארחם במלון.

5. מספר ימים לאחר מכן, פנו התובעים לחבר הכנסת פרופ' ויקטור בריילובסקי, דיווחו לו על אשר ארע וסיפרו לו כי נגרמה להם עגמת נפש מרובה וכי לא עלה בידיהם לחגוג את חגיגת יום ההולדת שהתכוונו לחגוג לתובעת.

בעקבות זאת פנה חבר הכנסת בריילובסקי, במכתב תלונה למר יצחק לוי, שר התיירות, וביקש את תגובתו וטיפולו בהקדם. התובעים, מסיבות השמורות עמם, לא הביאו כל ראיה באשר לגורל התלונה.

6. ביום 16.06.03 הגישו התובעים את תביעתם זו כנגד הנתבעות בלא שפנו לנתבעות או למי מהן טרם להגשת התביעה.

מכתב התביעה ניתן היה להבין כי לתובעים נגרמה עגמת נפש מרובה, שכן לא עלה בידיהם לחגוג את יום ההולדת של התובעת.

ברם, רק במהלך הדיון שהתקיים בפני הסתבר כי התובעים, לאחר שנדחו, כצפוי, על ידי המלון, פנו מיוזמתם למלון אחר שהיה בקרבת מקום, הזמינו מקום ללילה אחד וזאת לאחר שנמסר להם על ידי עובדת אותו מלון, כי המלון ייסגר ביומים שלאחר מכן, בשל העדר תפוסה ועל כן בשני הלילות הנותרים עברו התובעים למלון אחר.

אין זה ברור לי כלל ועיקר איזו עוגמת נפש נגרמה לתובעים אשר מסתבר כי התארחו, בשני הלילות האחרונים, במלון ברמה גבוהה יותר מזה של המלון.

7. הגעתי למסקנה, כי התובעים עמדו, בחוסר תום לב, על זכותם לקיום ההסכם בינם לבין הנתבעות. התובעים ידעו כי אין בכוונת המלון לקבלם וחרף זאת הגיעו למלון ועזבוהו רק לאחר שנמסר להם ע"י עובד המלון אישור בכתב על הסיבות לסירוב לארחם.

לעניות דעתי, התובעים ביקשו "לנגח" את הנתבעות באמצעות לחץ פוליטי ונראה כי משהדבר לא עלה בידם, הם ביקשו לעשות זאת באמצעות בית המשפט.

מקריאת מכתבו של פרופ' בריילובסקי ומכתב התביעה, אשר נערך על ידי עו"ד, ניתן היה להבין כי המלון " ... מרשה לעצמו לנהוג בצורה כה משפילה כלפי אזרחים ואף להפלות אותם לטובת קבוצת אזרחים אחרת על סמך מראה חיצוני, שם משפחה או כל פרט אחר... כל חטאם הוא ששם משפחתם נשמע למנהלי המלון כ"רוסי"..."

בנוסף, כאמור, ניתן היה להבין כי התובעים שבו לביתם במרכז הארץ מבלי שבילו את הנופש שתכננו לבלות.

שוכנעתי כי בחירת המלון נעשתה בהתאם להמלצתה של אנה וכי התובעים לא הכירו את המלון קודם לכן ועל כן לא היתה לתובעים כל סיבה מיוחדת שהביאה ל"התאהבותם" במלון זה דווקא.

כן שוכנעתי, כי הובהר לתובעים שמלון נהר הירדן הינו ברמה גבוהה יותר, מה גם שהם יכלו להיווכח בכך במו עיניהם בעת שהגיעו למלון אשר הציע להפנותם למלון נהר הירדן.

8. שוכנעתי כי הנהלת המלון פעלה בסבירות בעת שביקשה לסגור את המלון ביום הראשון ולא להעמיד לרשות התובעים בלבד את עובדי המלון, עובדי המטבח ושאר השירותים הנדרשים לתפעול המלון, בשל שהותם של שני אורחים בלבד. המלון לא שילח את התובעים לדרכם אלא הציע להם חלופה נאותה אשר נדחתה על ידם.

באשר לשני הלילות הנותרים, שוכנעתי כי במקרה זה פעל מלון בסבירות כאשר עליו להביא בחשבון את ציפיותיהם של כלל אורחיו ובמיוחד את העובדה שכ- 160 חדרים מתוך 181 חדרים הוזמנו על ידי יהודים הנוהגים במנהג חרדי ואילו התובעים אינם נמנים על קהל זה, דבר שאכן עלול היה לגרום לאי נעימות ולאי נוחות לאותם אורחים.

9. **סוף דבר**, התובעים זכאים להשבת הסך של 1,400 ₪ ששולמו לסוכנות ובאשר לתביעתם הנותרת לא מצאתי לה כל בסיס ועל כן התביעה כנגד המלון נדחתה.

לפנים משורת הדין איני עושה צו להוצאות.

10. באשר לתביעה כנגד הסוכנות, אני מחייב את הנתבעת 2 להשיב לתובעת סך של 1,400 ₪ כשסכום זה צמוד למדד ונושא ריבית כחוק מיום 10.01.03 ועד התשלום המלא בפועל. בנסיבות העניין, איני עושה צו להוצאות. הסך הנ"ל ישולם על ידי הנתבעת 2 בתוך 21 יום ממועד קבלת פסק דין זה. תביעת התובע נדחתה בהעדר עילת תביעה וגם זאת ללא צו להוצאות.

פסה"ד ישלח לצדדים בדואר.

רשות ערעור תוך 15 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום כ"ט חשוון תשס"ד, 14 נובמבר, 2003 בהעדר הצדדים

הראל יחזקאל, שופט